

ÎNĂLȚAREA VOCII PROFETICE

Alph Lukau

Editura Gold Books
Baia Mare
2020

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

LUKAU, ALPH

Înălțarea vocii profetice / Alph Lukau. - Baia Mare : Gold Books, 2020

ISBN 978-606-94871-3-6

2

Ediția originală în limba engleză a fost publicată de *AMI Publications* cu titlul *The Rise of the Prophetic Voice*, Copyright © by Alph Lukau 2019, 8 Charles Crescent, Kramerville, Sandton, Johannesburg

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii GOLD BOOKS. Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a editurii GOLD BOOKS. Dacă nu este indicat altfel, toate citatele biblice sunt luate din Noua Traducere în Limba Română (NTRL) a Bibliei.

Înălțarea Vocii Profetice

Copyright © 2020 GOLD BOOKS, Baia Mare, Liliacului 16

e-mail: contact@goldbooks.ro

Traducerea Magdalena Zaharie

Corectura: Stefan Văsuțiu

Editarea: Nicu Zaharie

BTF - Biblia Traducerea Fidela 2015.

VDC - Versiunea Dumitru Cornilescu.

NTRL - Noua Traducere în Limba Română a Bibliei.

EDCR – Ediția Dumitru Cornilescu Revizuită. Copyright of the Cornilescu Bible © 1924 belongs to British and Foreign Bible Society. Copyright © 2010, 2014 of the revised edition in Romanian language belongs to the Interconfessional Bible Society of Romania, with the approval of the British and Foreign Bible Society.

ÎNĂLȚAREA VOCII PROFETICE

Înălțarea vocii profetice este o carte educativă și revoluționară, care tratează adevăruri biblice despre profetic și funcționarea sa practică în vremea noastră. Această carte este o unealtă deosebită a Duhului Sfânt, dedicată clarificării profeticului în trupul lui Cristos și ridicării unei armate de prooroci ai vremurilor din urmă pentru Domnul.

Profeticul este cea mai veche și mai documentată lucrare de slujire din Biblie, totuși cea mai puțin cunoscută în generația actuală. Nicio altă lucrare de slujire nu este cunoscută ca fiind mai eficientă în Împărăția lui Dumnezeu decât profeticul. Biblia, cea mai sfântă carte pe care o avem în Împărăția lui Dumnezeu, este o carte profetică; nașterea Domnului și Mântuitorului nostru Isus Cristos a fost împlinirea unui cuvânt profetic. Dumnezeu restaurează profeticul în biserică și îi cheamă pe toți fiii și fiicele Sale să fie profetici.

Lumea de azi proslăvește individualismul și independența față de Dumnezeu ca fiind o cale spre libertate, ceea ce face ca însăși natura fundamentală a lui Dumnezeu să fie irelevantă. Cu toate acestea, revelațiile puternice, bine documentate și călăuzite de Duhul din *Înălțarea vocii profetice* demonstrează puterea infailibilă a lui Dumnezeu și instituie din nou supremația Sa printre oameni.

Această carte îți va oferi fundația biblică a profeticului, te va ajuta să îți descoperi chemarea sau darul pentru el și va aprinde în tine focul lui. Cred, fără nicio îndoială, că această carte va revoluționa viețile celor care o citesc și va restaura în lume gloria Dumnezeului atotputernic.

Nimic nu îmi oferă o bucurie mai mare decât să fiu o binecuvântare, slujind pe cineva.

Am scris această carte în ascultare de Duhul Sfânt, încredințat că

oricine o citește va fi edificat, educat și împuternicit în cunoașterea profeticului.

Dedic această carte familiei AMI și tuturor celor chemați la lucrarea de slujire profetică. Aceasta este cartea ta. Fie ca ea să te crească în Dumnezeu și să te pregătească pentru misiunea profetică a bisericii pe pământ, în aceste vremuri de pe urmă.

Cu drag,
Alph Lukau

Cuprins

Introducere	9
Capitolul unu: Vocea profetică înainte de Lege	37
Capitolul doi: Instituția vocii profetice	53
Capitolul trei: Sfârșitul vocii profetice	63
Capitolul patru: Ungerea, darul și chemarea profetică	71
Capitolul cinci: Cine este un profet?	135
Capitolul șase: Cuvântul de înțelepciune	183
Capitolul șapte: Cuvântul de cunoștință	189
Capitolul opt: Profeti mincinoși	201
Capitolul nouă: Atitudinea corectă față de un profet	233
Capitolul zece: Atitudinea corectă față de profeție	247

INTRODUCERE

OSEA 12:13

Domnul l-a scos pe Israel din Egipt printr-un profet; printr-un proroc a fost el păzit.

Martin Luther King Jr. a spus cândva:

Dacă biserica nu își recuperează râvna profetică, va deveni un club social irelevant, fără nicio autoritate morală sau spirituală.*

Mai mult ca oricând, biserica de astăzi a Domnului nostru Isus Cristos are nevoie de restaurarea vocii profetice. Într-adevăr, scopul bisericii pe pământ nu este acela de a fi doar o mișcare socială a unor oameni care respectă anumite reguli de bună purtare. Biserica este, mai degrabă, un trup al celor mântuiți prin sângele prețios al lui Isus Cristos și desemnați să fie reprezentanții Săi în lume. Misiunea bisericii este de a-L face cunoscut pe Cristos prin demonstrarea puterii și a slavei Sale, în predicarea și trăirea Cuvântului lui Dumnezeu.

Biserica nu este chemată numai să predice Evanghelia, ci și să trăiască această Evanghelie. A predica Evanghelia înseamnă a vesti mesajul Evangheliei, Cuvântul lui Dumnezeu, iar a trăi Evanghelia înseamnă a experimenta în mod personal mesajul respectiv. Dacă eu proclam lumii că Isus Cristos este același ieri, azi și în veci, trebuie să pot experimenta acest adevăr în propria mea viață. Dacă proclam că

---

* Martin Luther King, Jr., "A Knock at Midnight," June 5, 1963 <https://kinginstitute.stanford.edu/king-papers/documents/knock-midnight>.

Isus vindecă, trebuie să pot experimenta în și prin viața mea puterea Sa vindecătoare. Dacă proclam că minunile sunt pâinea copiilor lui Dumnezeu, pentru copiii lui Dumnezeu, trebuie și să pot vedea aceste minuni în viața mea astăzi. Ar trebui să le pot vedea având loc pe tot parcursul vieții.

Este regretabil faptul că biserica lui Dumnezeu își pierde cu repeziciune identitatea spirituală, iar Evanghelia își pierde poziția de putere în lume. Astăzi, biserica este văzută mai mult ca un club social format din oameni cu aceleași gusturi, ale căror întâlniri au tot mai puțin impact spiritual în lumea reală. Mai precis, biserica și-a pierdut identitatea crucială de *trup spiritual*. În multe țări, bisericile sunt catalogate în mod legal ca fiind mai degrabă entități culturale decât spirituale; cu alte cuvinte, bisericile sunt înregistrate legal ca organizații culturale. Nu dau vina pe legiuitori pentru această definiție legală; ei au catalogat biserica pe baza faptelor și a dovezilor pe care le-au observat.

Biserica Domnului nostru Isus Cristos nu ar trebui să fie limitată la rolul unei organizații culturale. O biserică poate funcționa din punct de vedere cultural ca un loc al motivării, unde învățăm un comportament decent. Putem dezbate acolo chiar și povestiri biblice și putem practica devoțiunea și meditația pentru pacea interioară. Cu toate acestea, ne-ar lipsi Evanghelia adevărată. Trebuie să redobândim focul lui Dumnezeu în biserică. Să ne ridicăm și să ne reasumăm locul cuvenit în calitate de trup spiritual plin de putere, pentru a putea institui Împărăția lui Dumnezeu în această lume.

Oamenii și națiunile de astăzi trebuie să experimenteze puterea lui Dumnezeu prin intermediul bisericii, iar vocea profetică este mijlocul prin care Dumnezeu îi redă bisericii puterea Evangheliei. Fără mișcarea profetică a lui Dumnezeu, confuzia și întunericul vor continua să planeze *peste fața* pământului. Profeticul este ca aprinderea unui foc, care face ca biserica să se miște din nou. Profeția va restaura bisericii identitatea sa originală și va readuce focul lui Dumnezeu. Eliberarea va veni la oamenii din această lume.

Osea declară: „Domnul l-a scos pe Israel din Egipt printr-un profet; printr-un proroc a fost el păzit” (Osea 12:13). Osea spune aici că Domnul, prin intermediul profetului, i-a eliberat pe oameni în timpul exodului din robia în Egipt. Mai mult, profetul a păzit Israelul. La fel va fi și în vremea noastră. Dumnezeu va aduce eliberare prin profeție; Dumnezeu va păzi, totodată, poporul Său, biserica, prin slujitorii Săi, profeții. Te rog să reții că Dumnezeu nu se schimbă și nici metodele lui Dumnezeu nu s-au schimbat. Așa cum Dumnezeu l-a folosit pe vremuri pe profet pentru eliberarea și păzirea poporului Său Israel, tot așa îi va folosi pe slujitorii Săi plini de ungere, pe profeți, pentru a instaura voia Sa desăvârșită și pentru a-și elibera poporul în vremurile noastre și pentru generația noastră.

Domnul m-a împuternicit să scriu această carte pentru a pregăti biserica și poporul Său ca să fie gata pentru întoarcerea profeticului în biserica de astăzi. Eu sunt un *profet al lui Dumnezeu*. Această carte este scrisă sub călăuzirea profetică a Duhului Sfânt. Îmbogățită cu comori minunate de cunoștințe teologice, această carte conține o vistierie de învățături biblice fundamentale.

În comparație cu strămoșii noștri, noi trăim, într-adevăr, în vremuri diferite. În vremurile noastre, Dumnezeu Se va mișca prin intermediul profeției, deoarece profeticul este o lucrare de slujire a vremurilor din urmă. *Profeticul este ultima armă a Domnului* pentru a aduce și a demonstra puterea Sa în această lume. Profeticul este ultima carte a Domnului. Un puternic vânt profetic al Duhului Sfânt suflă astăzi în lume; dacă biserica nu este informată și pregătită, vom rata complet lucrările Domnului.

Scriu această carte în supunere deplină față de Duhul lui Dumnezeu și cu scopul unic de a aduce o contribuție semnificativă la ceea ce Însuși Domnul face deja în biserică. Această carte îți va prezenta adevărurile biblice fundamentale cu privire la profetic și îți va lumina mintea prin înțelegere. Vei dobândi capacitatea de a răspunde și de a fi inclus în mișcarea profetică a lui Dumnezeu.

Am văzut într-o vedenie că milioane de oameni din întreaga lume se ridicau cu o manta profetică puternică asupra lor. Am văzut copii prorocind. Am văzut un băiat și o fată, doar niște copii, o armată multiculturală de tineri, atât credincioși simpli, cât și slujitori; toți se ridicau cu putere în duhul profetic. Lumea vibrează deja, odată cu apariția mișcării profetice a lui Dumnezeu. Duhul profeției va crește și se va răspândi ca un foc neîmblânzit – nu se va opri. De la sud la nord și de la est la vest, fiecare zonă a globului va experimenta apariția profeților, răsărind precum ciupercile. Profeții vor vorbi acestei lumi în Numele Domnului.

Această carte este o unealtă strategică a Duhului Sfânt pentru a trezi, a educa, a echipa și a pregăti biserica lui Dumnezeu pentru apariția profeticului. Mă rog ca flăcările focului profetic să se aprindă în tine în timp ce citești. Așadar, fii receptiv pe măsură ce citești, și permite-I Duhului lui Dumnezeu să îți slujească în mod direct.

Școli de teologie

Suntem prinși între multe curente teologice în biserică. Dezbaterile excesive au semănat confuzia în trupul lui Cristos, întunecându-ne înțelegerea față de gândul lui Dumnezeu în Scriptură. Drept urmare, există multe dezbinări între noi.

Folosim aceeași Biblie și citim aceleași versete biblice, dar ne diferențiem enorm în interpretările noastre. Există o stare de întuneric deoarece lumina profeticului s-a stins printre mulți în trupul lui Cristos. Încercăm să înțelegem și să interpretăm Cuvântul lui Dumnezeu mai degrabă prin puterea intelectului nostru, decât prin revelația Duhului Sfânt.

Astăzi, între diversele școli de teologie, avem trei grupuri cu direcții diferite de gândire și credință:

1. Profeticul, împreună cu darurile Duhului Sfânt (și anumite slujbe biblice), nu mai există în vremea noastră.

2. Profeticul, împreună cu toate darurile și slujbele biblice, au fost date bisericii. Atât timp cât biserica va exista pe pământ, profeticul va rămâne în funcțiune și darurile Duhului Sfânt vor continua să ne aparțină.

3. Slujirea profetică și darurile Duhului sunt în funcțiune astăzi în biserică, dar nu mai operează așa cum o făceau în vremurile de demult.

Perspectivă teologică și istorică

Înainte de a prezenta aceste trei școli de teologie în termeni generali, permite-mi să îți ofer o scurtă privire de ansamblu istorică asupra pozițiilor din creștinism în ceea ce privește miracolele și darurile carismatice. Te rog să reții că observațiile mele sunt destinate unei prezentări generale*. O interpretare erudită mai profundă ar complica, desigur, această imagine.

Din punct de vedere istoric, denominațiile protestante tradiționale, în special luteranii și calviști, credeau că toată natura este infuzată de Duhul lui Dumnezeu. Dumnezeu acționează prin medici și medicamente naturale pentru vindecare și prin oameni și situații în moduri obișnuite și extraordinare. În practică, aceste denominații au tins să fie neîncrezătoare în privința vindecărilor și a minunilor care revendică o cauzalitate supranaturală.

În catolicism, însăși euharistia și sacramentele fac prezența lui Dumnezeu reală. De asemenea, catolicii recunosc că sfinții și oamenii pioși fac minuni, așa cum face și Maria, mama lui Dumnezeu. Aceste minuni trebuie verificate de o comisie ecleziastică.

Cu toate că aceste denominații creștine tradiționale nu acordă

---

* Pentru o imagine bună de ansamblu a rolului minunilor și a fenomenului carismatic în creștinismul istoric și tradițional, vezi Peter L. Berger, "A Friendly Dissent from Pentecostalism," November 2012. <https://www.firstthings.com/article/2012/11/a-friendly-dissent-from-pentecostalism>.

întotdeauna un rol important miracolelor, vindecărilor și profețiilor inspirate în congregațiile lor, în interiorul lor există mișcări carismatice de renaștere.

Bisericile protestante, ca răspuns la pentecostalism, au dezvoltat, mai recent, o doctrină pe care o numesc cesaționism*. Această idee cesaționistă este punctul principal asupra căruia mă concentrez în argumentele pe care le ofer în numele slujbei profetice și a darurilor Duhului (incluzând minunile și vindecarea).

Menționez supranaturalul pe parcursul întregii cărți. Prin „supranatural” vreau să spun că Dumnezeu, cerul sau divinul sunt agenții cauzatori ai unui act de vorbire sau ai unei fapte redată. Cauzalitatea supranaturală poate lucra prin factorul uman și prin intermediari. Cu toate acestea, cauzalitatea Îi aparține lui Dumnezeu, într-un domeniu dincolo de natural.

Primul grup: darurile supranaturale ale Duhului sunt destinate exclusiv bisericii primare

Acest grup crede că profeticul, împreună cu darurile Duhului Sfânt (și anumite slujbe biblice), nu mai există în vremea noastră. Pentru acest grup, toate aceste fenomene spirituale au încetat atunci când au murit profeții biblici și apostolii. Pe scurt, conform acestei păreri, profeticul împreună cu darurile Duhului Sfânt și cu anumite slujbe, au fost limitate doar la apostolii și profeții menționați în Biblie. Ei cred că acele slujbe și daruri au fost importante doar pentru perioada de început. Darurile Duhului nu sunt pentru această dispensație, deoarece Isus a împlinit deja toată lucrarea spirituală la cruce.

De exemplu, acești teologi nu văd niciun motiv pentru care Dumnezeu ar vorbi încă prin profeți, din moment ce noi toți am fost mântuiți și Îl avem pe Isus Cristos în viețile noastre. Așadar, spre

---

* Pentru unele dezbateri, vezi acest articol: Jon Ruthven, “Answering the Cessationists’ Case against Continuing Spiritual Gifts,” *Pneuma*, Vol. 3.2, 2000.

deosebire de vremurile de demult, când oamenii nu L-au avut nici pe Isus, nici pe Duhul Sfânt în viețile lor, noi suntem acum privilegiați să avem o linie directă cu Dumnezeu. Îl putem auzi noi înșine, fără a avea nevoie de nimeni care să ne vorbească în Numele lui Dumnezeu. Când suntem bolnavi, nu avem nevoie de nimeni care să ne administreze o slujbă de vindecare, pentru că putem apela la Isus în mod direct pentru vindecarea noastră.

Deși acest argument poate părea logic, adevărul său este incomplet, înșelător și foarte periculos. Venirea lui Cristos în dispensația noastră nu implică abolirea slujbei profetice și apostolice în și pentru biserica de azi. Reține, noi suntem trupul lui Cristos (1 Cor. 12:12,27). În fiecare trup, organele au desemnate roluri vitale pentru binele și sănătatea trupului. Lucrarea lui Cristos pe crucea Calvarului nu îndepărtează bărbații și femeile din rolurile lor, necesare pentru funcționarea trupului lui Cristos (biserica); dimpotrivă, crucea a dat slujbelor noastre un sens și un scop nou.

Pentru că suntem mântuiți și împăcați cu Tatăl, noi avem adesea impresia că nu mai avem nevoie de nimeni altcineva în relația noastră cu Dumnezeu, cu excepția Duhului Sfânt. Aceasta este o concepție greșită. Este adevărat că Isus Cristos a îndeplinit cerințele pentru mântuirea noastră și că Isus Cristos este singurul mijlocitor între Tatăl și noi. Cu toate acestea, lucrarea lui Cristos nu înlătură rolul bărbaților și al femeilor din umblarea noastră cu Dumnezeu; dimpotrivă, Cristos a stabilit un mandat mai eficient în viețile noastre, pentru a putea depinde de slujitorii lui Cristos în zilele noastre, atât de profeți, cât și de apostoli.

Înțelege că Dumnezeu folosește oameni pentru a ne binecuvânta, iar El a ales și a uns oameni ca instrumente ale Sale pentru a împlini această binecuvântare. Dumnezeu ne învață Cuvântul Său, ne zidește credința și eliberează binecuvântări în viețile noastre prin cei pe care El i-a ales și i-a uns. Dumnezeu ne vorbește prin ei și ne adâncește în prezența Sa. Observă că Dumnezeu este Cel Care face toate aceste

lucruri, dar folosește diverse instrumente. Dumnezeu numește și unge bărbați și femei pentru slujbă. Această politică este în concordanță cu Scriptura și cu învățăturile apostolilor. În 1 Cor. 12:28-29, apostolul Pavel conturează diferitele roluri din biserică, incluzând profeții. În mod similar, în epistole, profeticul este menționat în lista celor cinci slujbe, date ca și daruri de la Cristos.

EFESENI 4:11

El i-a desemnat pe unii apostoli, pe alții profeți, pe alții evangheliști, pe alții păstori și învățători.

Observă că *profeții* sunt slujitori ai lui Cristos, la fel ca evangheliștii, pastorii, învățătorii și apostolii. Toți sunt bărbați și femei aleși în mod divin și unși pentru a ne sluji. Efeseni 4 ne spune că lucrarea sau însărcinarea lor în viețile noastre este folositoare pentru desăvârșirea sfinților și pentru edificarea trupului lui Cristos:

EFESENI 4:13

Până când vom ajunge toți la unitate în credință și în cunoașterea Fiului lui Dumnezeu, la omul matur și la măsura maturității plinătății lui Cristos.

Cartea Faptele Apostolilor vorbește despre un profet pe numele Agab, care a fost folosit de Duhul Sfânt pentru a-i sluji lui Pavel. Profetul Agab i-a profețit lui Pavel, avertizându-l cu privire la evenimente care urmau să îi vină în cale.

FAPTELE 21:10-11

Fiindcă am rămas acolo mai multe zile, un profet, pe nume Agab, s-a coborât din Iudeea și a venit la noi. El a luat brâul lui Pavel și și-a legat picioarele și mâinile, zicând: „Așa vorbește Duhul Sfânt: «În felul acesta îl vor lega iudeii în Ierusalim pe omul căruia îi aparține brâul acesta și-l vor trăda în mâinile neamurilor!»”

Vedem aici că, chiar și apostolul Pavel, cel mai cunoscut în rândul savanților biblici drept figura supremă a Noului Testament, a fost beneficiar al slujbei profetice. Aceasta ar trebui să ne informeze cu privire la validitatea și veridicitatea slujirii profetice în dispensația noastră.

Agab a fost un profet nou-testamental al Domnului; el a fost născut din nou și umplut cu Duhul. Slujirea lui consta în dezvăluirea a ceea ce urma să se întâmple. Nu îl vedem numai aici, profetîndu-i lui Pavel, ci Biblia relatează faptul că el a prezis o foamete severă care, spune autorul Faptelor, a avut loc în timpul domniei împăratului roman Claudius.

FAPTELE 11:28

Unul dintre ei, pe nume Agab, s-a ridicat și a arătat, prin Duhul Sfânt, că urmează să vină o mare foamete în toată lumea. Și așa s-a și întâmplat în timpul împăratului Claudius.

Biblia, în Noul Testament, enumeră slujirea profetică în rândul celor cinci slujbe; așadar, a crede că slujirea profetică face parte din Vechiul Testament și nu mai este relevantă pentru noi, astăzi, sugerează că și pastorii, evangheliștii și învățătorii au slujiri din trecut și nu mai sunt relevanți pentru noi, astăzi. Dacă este așa, ce slujbă mai rămâne pentru a sluji trupul lui Cristos?

Al doilea grup: darurile supranaturale ale Duhului există pentru toate timpurile în Biserică

Sistemul de credință al acestui grup este la locul potrivit; ei cred corect. Cred că darurile profetice, împreună cu toate slujbele biblice, au fost date bisericii. Atât timp cât biserica va exista pe pământ, profeticul, darurile Duhului Sfânt și toate slujbele biblice, vor rămâne în funcțiune; ele sunt de o importanță capitală pentru supraviețuirea bisericii în generația noastră.

Cei care se încadrează în această categorie de gândire și credință sunt considerați adesea radicali, nebuni, fanatici, nerealiști și amăgiți. Revelația și credința lor i-a deosebit de restul. Ei sunt judecați, respinși și persecutați de ai lor, pur și simplu pentru că acțiunile și credința lor lasă impresia că sunt ciudați. Cu toate acestea, este singurul grup dintre cele trei școli principale de teologie care se află pe calea dreaptă.

Dumnezeu caută acest grup de credincioși pentru misiunea de la sfârșitul vremurilor, atât în lume, cât și în biserică.

Al treilea grup: darurile supranaturale ale Duhului există cu o putere diminuată

Acest grup consideră că slujirea profetică și darurile Duhului rămân în funcțiune astăzi în biserică, dar că aceste daruri nu mai funcționează în vremurile noastre în același mod în care funcționau în trecut. Acest grup pare a susține că *slujbele și darurile Duhului Sfânt și-au pierdut funcțiile originale*. Deși există și astăzi în biserică, ele sunt mai blânde și nu sunt la fel de puternice în manifestare și operare.

De exemplu, conform acestui grup, lucrarea profetică de astăzi se reduce la un cuvânt de încurajare între frați; profeția nu se mai bazează pe revelarea misterelor sau pe o predicție exactă a evenimentelor viitoare. Profeția se rezumă acum la cuvinte bune și edificatoare date unul altuia. *De exemplu, fratele Willy îi spune fratelui Roberto să*

rămână tare în mijlocul necazurilor, pentru că Dumnezeu este cu el. *Madeleine* îi spune lui *Margaret* că soarele va străluci din nou mâine și că dragostea lui Dumnezeu pentru ea este statornică. Te rog să reții că astfel de cuvinte în rândul fraților sunt minunate și foarte edificatoare, însă ele nu constituie, sub nicio formă, un cuvânt profetic. *O profeție este cu mult mai mult decât cuvintele bune și ziditoare pe care le putem avea unul pentru celălalt.*

Având în vedere toate aceste înțelegeri și interpretări diferite ale conceptului de profeție, este clar că biserica lui Dumnezeu este extrem de împărțită în multe opinii și școli de gândire. Această diviziune se dovedește a fi periculoasă. *Numeroasele opinii slăbesc trupul lui Cristos și provoacă lupte inutile.* Din lipsa unei înțelegeri autentice a profeticului și a funcționării darurilor Duhului în biserică, puterea lui Dumnezeu este literalmente respinsă, în mare parte chiar de biserică. Vedem din ce în ce mai mult cum biserica Domnului nostru Isus Cristos își clădește confortul și siguranța pe rutină și pe tradițiile vremurilor anterioare.

În loc să se deschidă pentru revelația lui Dumnezeu în ceea ce El face în vremurile noastre, o mare parte din biserica lui Dumnezeu consideră că este prea riscant și aventuros să fie deschisă. Preferă să rămână în ceea ce este familiar, convențional și sigur. Ceea ce a ajuns să fie bine-cunoscut și acceptat în mare parte de toți pare să fie de preferat unui exercițiu curajos de credință în manifestarea puterii lui Dumnezeu, care este promisă și stipulată în Scriptură.

Pastor Jacques A. Vernaud obișnuia să spună în repetate rânduri de la amvon:

Multe biserici din lumea întreagă stăpânesc funcționalitatea serviciilor de închinare duminicale, până acolo încât, chiar și atunci când Duhul Sfânt este absent, nimeni nu Îi observă absența^{*}.

Această observație poate părea scandaloasă, însă este șocant de

---

* Acest citat se bazează pe experiența personală a autorului și pe cunoașterea nemijlocită a pastorului Vernaud.

adevărată.

Astăzi, majoritatea bisericilor nu au nevoie de Duhul Sfânt pentru nimic, pentru că par să aibă totul sub control. În multe cazuri, dacă Duhul Sfânt ar întrerupe un program într-una dintre bisericile noastre și i-ar conduce pe oameni într-o direcție diferită, sau dacă le-ar atribui o altă sarcină, oamenii și conducerea bisericii L-ar muștra pe Duhul Sfânt și ar respinge fără echivoc instrucțiunea – toate acestea deoarece suntem în mare măsură sclavi ai rutinelor și ai tradițiilor noastre. Respingem în mod natural orice nu se încadrează în lumea pe care o știm noi. La rădăcina acestui obicei al delăsării, în bisericile de pe totul globul, se află tendința de a atribui diavolului lucrarea miraculoasă a lui Dumnezeu.

Mă întreb uneori dacă mai credem că Dumnezeu este mai puternic decât diavolul, pentru că, dacă am crede cu adevărat în puterea lui Dumnezeu, am atribui întotdeauna orice manifestare plină de putere a supranaturalului mai degrabă lui Dumnezeu, decât diavolului. Acest aspect necesită o examinare serioasă. De multe ori i-am ostracizat pe oameni și am atribuit diavolului miracolele pe care le vedem făcute prin intermediul lor, în loc să acceptăm că miracolele sunt lucrarea lui Dumnezeu. Am devenit reci din punct de vedere spiritual și sceptici; credința noastră este slabă sau inexistentă uneori, „având doar o formă de evlavie, dar negându-i puterea” (2 Timotei 3:5). Astăzi avem nevoie de mai multă muncă de convingere pentru a accepta că un miracol este de la Dumnezeu și nu de la diavolul; și mai grav este că astăzi, slujitorii Evangheliei sunt mai sceptici cu privire la puterea lui Dumnezeu decât credincioșii obișnuiți. Spun acest lucru spre rușinea noastră.

Vocea profetică este slujirea cea mai greșită înțeleasă din epoca noastră; pastorii și slujitorii din întreaga lume au predicat și au învățat împotriva ei în mod deschis în bisericile lor, avertizându-și congregațiile să stea departe de profeție. Ei au descris darurile profetice ca fiind lucrări ale celui rău și i-au acuzat pe cei care operează în profetic că ar fi escroci sau magicieni, prefăcându-se doar că sunt slujitorii lui Dumnezeu.

Cred că acești critici l-ar fi numit și pe *Moise* magician dacă ar fi fost acolo atunci când l-a confruntat pe Faraon cu puterea lui Dumnezeu pentru eliberarea Israelului. I-ar fi numit și pe *Șadrak, Meșak și Abed-Nego* magicieni, pentru că puterea lui Dumnezeu a lucrat prin ei în Babilon (Daniel 3). Ar fi respins slujbele lui *Ilie, Elisei, Pavel, Petru, Filip* și chiar pe a lui *Isus*, împreună cu a altor carismatici remarcabili din trecut, pe care Dumnezeu i-a binecuvântat extrem de mult.

Majoritatea celor care se ridică împotriva manifestării puterii lui Dumnezeu astăzi, nu ar fi crezut niciodată în Isus Cristos dacă ar fi trăit în vremea când El a trăit pe pământ. *Aceștia ar fi fost, cu siguranță, ca cei care L-au considerat a fi un escroc, un păcătos și un magician* (de exemplu, vezi acuzația că ar avea demoni din Ioan 10:20 și din Matei 12:24). Scepticii pot crede în Isus astăzi, atât timp cât povestirile din Biblie rămân oarecum abstracte pentru ei și pot trece drept mituri; în acest fel, aceste povestiri nu mai sunt șocante pentru sistemul lor de credințe.

Mulți susțin că motivul care stă la baza acestui scepticism este abuzul și neregulile din trupul lui Cristos. Poate că scepticii și necredincioșii au cunoscut pe cineva care este un escroc, dându-se drept un profet al lui Dumnezeu și astfel de experiențe negative i-au determinat să se ridice împotriva profeticului și a darurilor Duhului.

Este regretabil faptul că există profeți falși care pot provoca ravagii în trupul lui Cristos, după cum este regretabil și faptul că există pastori falși, evangheliști falși, creștini falși, politicieni falși, medici falși, polițiști falși, prieteni falși, bancnote contrafăcute, mărfuri contrafăcute pe piață, și așa mai departe. Simplul fapt că o persoană este rea nu înseamnă că toți sunt răi. O experiență negativă nu ar trebui să determine pe nimeni să îi bage pe toți în aceeași oală. Este neînțelept și totodată regretabil să facem astfel de generalizări. Cu toate că există pastori, învățători, evangheliști, profeți și apostoli falși în lume, există și autentici. De fapt, este important să reținem că cei autentici sunt și vor fi întotdeauna în număr mai mare decât cei falși.

1 REGI 19:18 (BTF2015)

Totuși, mi-am lăsat șapte mii în Israel, toți genunchii ce nu s-au plecat înaintea lui Baal și fiecare gură care nu l-a sărutat.

Există bărbați și femei ale lui Dumnezeu (cei șapte mii din pasajul biblic) printre cei chemați în profetic, care operează cu puterea lui Dumnezeu. Aceștia nu și-au compromis chemarea. Nu s-au plecat înaintea lui Baal; ei rămân instrumente veridice ale lui Dumnezeu, pentru demonstrarea puterii Sale.

Savantul biblic american Michael Heiser, face o critică pătrunzătoare a creștinismului modern pentru scepticismul său cu privire la supranatural:

Creștinismul modern suferă de două neajunsuri grave atunci când vine vorba de lumea supranaturală.

În primul rând, mulți creștini susțin că ei cred în supranatural, însă gândesc și trăiesc ca scepticii. Discuțiile despre lumea supranaturală ni se par incomode. Acest lucru este tipic confesiunilor și congregațiilor evanghelice din afara mișcării carismatice, cu alte cuvinte, celor cu un context ca acel în care am crescut și eu.

Există două motive de bază pentru care non-carismaticii tind să închidă ușa lumii supranaturale. Unul este suspiciunea lor că practicile carismatice nu au legătură cu exegeza temeinică a Scripturii. În calitate de savant biblic, îmi este ușor să fiu de acord cu această suspiciune, însă, de-a lungul timpului, aceasta a degenerat pe scară largă într-o reacție exagerată și obtuză, care este ea însăși detașată de viziunea scriitorilor biblici.

Celălalt motiv este mai puțin măgulitor. Biserica credincioasă se pleacă sub greutatea raționalismului propriu, o viziune

asupra lumii moderne care ar fi străină scriitorilor biblici. Învățătura creștină tradițională a ținut la distanță lumea nevăzută timp de multe secole. Noi credem în Trinitate, pentru că fără ea, creștinismul nu are sens. Restul lumii nevăzute este discutat în șoaptă sau în glumă.

Al doilea neajuns grav este evident în cadrul mișcării carismatice: ridicarea experienței mai presus de Scriptură. În timp ce această mișcare este predispusă să îmbrățișeze ideea unei lumi spirituale vii, concepția ei despre această lume este formată în mare măsură de experiență și de o lectură idiosincronică a cărții Faptele Apostolilor.*

Critica lui Heiser are două componente. Criticii mișcării carismatice consideră că fenomenele carismatice nu au la bază o exegeză biblică solidă. Ei suspectează, de asemenea, că cei din mișcarea carismatică pot considera experiențele mai presus de ascultarea de Scriptură. Dacă experiențele sunt ceea ce îi ghidează, ei pot fi predispuși la multe abateri de la Cuvântul lui Dumnezeu.

Deși aceste două neajunsuri par foarte diferite, ele se nasc din aceeași problemă de fond: poziția creștinismului modern cu privire la supranatural nu este încadrată de sau în concordanță cu poziția străveche a scriitorilor biblici. Așa cum Heiser rezumă problema:

Un segment expediază în mod greșit tărâmul invizibil la periferia discuțiilor teologice. Celălalt este atât de preocupat căutând o oarecare interacțiune cu el, încât nu mai este interesat de ancorările sale biblice, rezultând într-o caricatură.†

Deși mă preocupă ambele deficiențe, problema creștinului sceptic este hazardul cel mai mare cu care ne confruntăm acum.

---

* Michael S. Heiser, *The Real Unseen: Recovering the Supernatural Worldview of the Bible*, (Bellingham, WA: Lexham Press, 2015), cap. 2. Puteți găsi aici și discuțiile sale despre filtrele mentale.

† Idem

Adevărul este că, subcultura noastră bisericească modernă, prin tradițiile sale, ne-a instruit să credem că teologia noastră trebuie să se opună experiențelor ce țin de supranatural. În consecință, astfel de experiențe nu constituie o parte importantă a teologiei bisericești sau biblice pentru mulți oameni. Argumentul meu este că, dacă teologia noastră derivă cu adevărat din textul biblic, atunci trebuie să reanalizăm *supranaturalismul selectiv* și să ne reîntoarcem la o *teologie biblică a supranaturalului*. Aceasta nu înseamnă că cea mai bună interpretare a unui pasaj este întotdeauna cea mai supranaturală. Scriitorii biblici, însă, precum și cei cărora ei le-au scris, erau predispuși la supranaturalism. Ignorarea sau marginalizarea acestei perspective va produce o interpretare biblică care va reflecta mai degrabă propria noastră gândire sceptică, decât perspectiva scriitorilor biblici, care au fost inspirați de Duhul Sfânt.

Înțelegă corect, Biblia este o carte profetică de la început până la sfârșit, de la Geneza până la Apocalipsa, care enumeră multe cazuri aparținând supranaturalului; cele mai multe evenimente cuprinse în ea sunt supranaturale. Din acest motiv, scriitorii biblici folosesc cuvinte precum „inspirație” și „revelație”; acestea sunt o dovadă a supranaturalismului cuprins în Biblie.

Vocea profetică, așa cum este ea manifestată în vremea noastră, este supranaturală și biblică.

1 CORINTENI 13:12B

Acum cunosc în parte, însă atunci voi cunoaște așa cum am fost și eu cunoscut.

În acest verset al apostolului Pavel, afirmația „cunosc în parte” sugerează că nimeni nu cunoaște dintr-o dată, pe deplin, lucrurile divine. Revelația și cunoștințele ne sunt date în mod progresiv. Ceea ce

cunoaștem astăzi nu este tot ceea ce trebuie să fie cunoscut. Pavel este bine-cunoscut de savanții biblici ca fiind apostolul suprem al Noului Testament, datorită cunoștințelor sale vaste și a numeroaselor sale scrieri. Dacă Pavel spune că noi cunoaștem numai în parte, ar trebui să încercăm cu toții să învățăm mai mult, mai degrabă decât să ne dăm drept *titanii* „știu-tot”, cunoscătorii întregului adevăr care a existat și care se va cunoaște vreodată.

Cei care încearcă să îi mustre pe alții pe baza a ceea ce există dincolo de biblioteca lor mentală, acționează ca și cum ar ști tot ceea ce trebuie cunoscut; prin urmare, ei pot discerne ceea ce este și ceea ce nu este de la Dumnezeu fără teamă de contradicție. Această aroganță este o mare înșelăciune, iar cei cu astfel de atitudini pier în mândria lor. Atunci când crezi că știi tot ceea ce trebuie să fie cunoscut, vei deveni plin de judecată față de tot ce întâlnești. Filozofia ta va fi, probabil, următoarea: *dacă nu este făcut conform normelor acceptate de mine, nu este de la Dumnezeu și trebuie să fie respins.*

Cu o astfel de atitudine nu vei simți nevoia să te adâncești în Scriptură, cercetând și investigând, pentru a descoperi adevărul. Nici nu Îl vei consulta pe Duhul pentru a-ți descoperi cum să gestionezi ceea ce auzi sau vezi. Verdictul tău va veni întotdeauna din gândurile tale și nu din adevărul Cuvântului lui Dumnezeu. Fariseii și saducheii care L-au răstignit pe Isus au acționat cu o mândrie similară. Ei credeau cu sinceritate că sunt garanții adevărului lui Dumnezeu, până într-acolo încât, atunci când a venit Isus Cristos pentru a mântui omenirea, s-au ridicat împotriva Lui, L-au blestemat și L-au atârnat pe cruce. Iar acest Isus era Însuși Fiul lui Dumnezeu (*Cuvântul întrupat*).

Scriitorul, futuristul și omul de afaceri american Alvin Toffler, a spus:

Analfabeții secolului al XXI-lea nu vor fi cei care nu pot să citească și să scrie, ci cei care nu pot să învețe, să se dezvețe și

să învețe din nou.*

Cei cu o inimă învățabilă nu resping lucrurile pe care le întâlnesc sub pretextul că nu sunt adevărate. Cei care învață nu se agață de propriile cunoștințe pentru a rămâne în zona lor de confort. Mai degrabă, ei continuă să își conteste nivelul de expunere și de cunoaștere studiind Cuvântul lui Dumnezeu și deschizându-se la lumina Duhului Sfânt prin rugăciune. Aceștia acceptă că sunt mult mai multe de știut dincolo de limitele propriei cunoașteri. Așadar, cu o minte deschisă, ei intră în continuu într-o căutare de cunoștințe suplimentare.

Dacă nu suntem de acord cu cineva cu privire la o anumită revelație din Cuvântul lui Dumnezeu sau la o anumită practică în slujire, dezacordul nostru nu implică neapărat că acea practică este greșită, oricât de diferită sau de nouă ni s-ar părea. Înțelege că, ceea ce ți se pare neobișnuit poate fi pur și simplu ceva necunoscut, deoarece este o revelație diferită, comparativ cu ceea ce știi deja. Așadar, în loc să arunci ceea ce este complet nou, doar pentru că ai o perspectivă diferită, îți sugerez să Îl cauți pe Dumnezeu cu o inimă smerită, pentru ca Dumnezeu să îți poată descoperi dacă El este Cel Care lucrează sau nu.

Episcopul

Un episcop renumit, cu o adunare de aproximativ 20.000 de oameni, mi-a împărtășit lupta pe care a avut-o în trecut pentru a accepta mișcarea profetică a lui Dumnezeu. Acesta mi-a spus că a crescut într-o școală care l-a învățat că *albastru este albastru, roșu este roșu, iar negru este negru*. Linia care păzea ceea ce este adevărat și acceptabil era definită atât de rigid, încât nu mai putea exista loc pentru un alt mod de înțelegere a realității. Pentru el, exista un singur mod în care

---

* Alvin Toffler, Future Shock, 1970. Observă că există o nelămurire cu privire la formularea exactă a acestui citat: <https://www.oxfordreference.com/view/10.1093/acref/9780191826719.001.0001/q-oro-ed4-00010964>.

trebuia să arate și să se comporte o femeie evlavioasă; orice femeie care nu se conforma acestei noțiuni preconcepute se descalifica și nu era *bună*, indiferent de cât de evlavios s-ar fi putut comporta. Chiar dacă se purta bine, era considerată în continuare o păcătoasă și o ipocrită, care se prefăcea doar că se comportă ca o femeie bună. Pentru acest om, Dumnezeu acționa doar într-un anumit mod; oricare altul era inacceptabil și considerat imediat neevlavios.

Când a aflat despre manifestările puterii lui Dumnezeu în trupul lui Cristos în vremurile noastre, acest episcop a crezut la început că Satan a invadat literalmente biserica. Așa că și-a propus să se împotrivescă acestui rău aparent. A început să predice și să dea învățătură peste tot pe unde a mers că cei care acționează în domeniul supranatural nu sunt de încredere, ci sunt niște escroci și nu Îl slujesc pe Dumnezeu în adevăr. Avertizarea bisericii împotriva supranaturalului a devenit scopul vieții lui. El a fost sincer și a crezut că era folosit de Dumnezeu pentru a apăra o cauză dreaptă și sfântă. Nu știa, însă, că era folosit pentru a răni trupul Domnului nostru Isus Cristos și pentru a-i persecuta pe profeții lui Dumnezeu.

După ce a dat din întâmplare peste lucrarea mea de slujire on-line, acest om a început să urmărească cu reticență manifestările puterii lui Dumnezeu, inclusiv profeții exacte și dovezi ale împlinirii lor. A urmărit mărturii ale unor persoane care au experimentat diferite tipuri de miracole în viețile lor, prin lucrarea noastră de slujire. El a spus că a ascultat aproape toate predicile și învățăturile mele. A devenit chiar dependent de vizionarea lor. Cu cât făcea acest lucru mai mult, cu atât inima lui începea să se deschidă. În ciuda acestei deschideri, însă, el simțea în continuare că era amăgit și spălat pe creier de lucrarea mea de slujire. Așa că s-a forțat să nu se mai uite niciodată la programele mele. La trei săptămâni după ce s-a îndepărtat de lucrarea mea de slujire, a avut un vis în care Dumnezeu l-a muștrătat folosind un verset din Faptele Apostolilor.

FAPTELE 10:15

Glasul i-a vorbit din nou, a doua oară: „Ceea ce a curățit Dumnezeu, să nu numești pângărit!”

Acest vis a marcat pentru el începutul unei întoarceri radicale de la mintea lui îngustă înspre revelația Duhului Sfânt.

În viața spirituală, s-ar putea să trebuiască să uităm și să învățăm din nou, deoarece revelația este progresivă. Biserica lui Dumnezeu, așa cum o cunoaștem astăzi, a parcurs un drum lung. În vremurile anterioare, dacă îți puneai mâinile peste cineva și acea persoană se întâmpla să cadă sub puterea Duhului Sfânt, puteai fi considerat un magician sau un escroc. Oamenii te puteau acuza că pur și simplu ai împins oamenii pe jos prin puterea umană, pentru a face căderea să pară cauzată de acțiunea Duhului Sfânt. Cu toate acestea, practica extazului sau a căderii prin puterea Duhului Sfânt este mai acceptabilă astăzi. Acum le-a fost descoperit multora că ceea ce îi face pe oameni să cadă uneori este puterea lui Dumnezeu. Aceasta nu înseamnă că a cădea sub puterea Duhului Sfânt sau a fi „căzut în Duhul” este indispensabil pentru a primi o binecuvântare sau un miracol. Dar, cel puțin avem o perspectivă mai bună asupra acestui fenomen astăzi.

De-a lungul anilor, biserica a crescut în cunoaștere. În vremurile anterioare, nu era acceptabil ca o femeie să predice Cuvântul lui Dumnezeu de la amvonul bisericii. Pe măsură ce am crescut în cunoaștere și revelație, însă, Dumnezeu folosește tot mai multe femei extraordinare ca pe instrumente ale împărăției. Pe măsură ce cunoștințele noastre despre Dumnezeu și de la Dumnezeu au evoluat, la fel au făcut-o și închinarea, slujirea și perspectiva noastră. Adesea spun în glumă că, dacă Dumnezeu i-ar învia pe unii dintre părinții noștri în credință astăzi și i-ar face să participe chiar și la unele dintre cele mai conservatoare servicii bisericești ale noastre, aceștia s-ar întoarce probabil scandalizați și în lacrimi la mormintele lor.

Nu cu mult timp în urmă, televiziunea era percepută de cea mai mare parte a credincioșilor ca un instrument de înșelăciune și de propagandă, o unealtă a diavolului de care credincioșii trebuiau să se ferească pentru a nu merge în iad. Unii credincioși au fost expulzați din biserici doar pentru că se uitau la televizor. Astăzi, însă, nu numai că avem credincioși puternici care au roluri majore în mass-media, dar avem și programe bisericești pe multe canale de televiziune, atât laice, cât și creștine, pe tot globul. Eu cred că și profeticul va deveni tot mai atrăgător în vremurile noastre.

Ar trebui să ne amintim că revelația este progresivă; ceea ce nu știam cu ani în urmă se va desfășura și va deveni mai clar în timp. Să nu fim legalști în demersul nostru, ci mai degrabă deschiși pentru călăuzirea Duhului Sfânt, pentru a ne lumina cu privire la adevărul Cuvântului lui Dumnezeu. *Ficțiunea de ieri este realitatea noastră de astăzi, iar ficțiunea de astăzi va deveni, cu siguranță, realitatea noastră de fiecare zi, mâine.*

Adevăruri spirituale

Să ne oprim o clipă și să ne gândim la doctrina Trinității. Când, mai exact, a început biserica să elaboreze și să îmbrățișeze această doctrină? Știi că nu există nicio mențiune a cuvântului *Trinitate* în Biblie? Ar trebui, atunci, să neglijăm întreaga doctrină din această cauză? Această simplă reflecție ne poate face să nu mai fim orbiți de legalism atunci când vine vorba de Cuvântul *logos* (în acest context, *logos* se referă la *Cuvântul scris al lui Dumnezeu*). În schimb, putem căuta revelația Duhului Sfânt pentru o înțelegere spirituală. Deși cuvântul exact pentru *Trinitate* nu apare în Biblie, ca și concept, el se manifestă prin lumina Duhului Sfânt peste tot în învățăturile Bibliei.

Este periculos a refuza un *adevăr spiritual* sub pretextul că el nu există în Scriptură. Noi trebuie să avem o gândire holistică și să fim motivați de revelație în abordarea noastră. Multă vreme ne-am simțit

confortabil cu revelația pe care o aveam despre lucrarea celor cinci slujbe. Ne simțeam foarte confortabil când ne refeream la slujitorii lui Dumnezeu ca pastori, evangheliști, profeți, învățători și apostoli. Întrucât nu am avut nicio dificultate în recunoașterea acestor slujiri, nu a existat nicio discuție și nicio dezbateră despre lucrarea celor cinci slujbe. Era acceptat ca ceva normal faptul că un slujitor al lui Dumnezeu ar putea fi un evanghelist, un profet, un pastor, un învățător sau un apostol.

Este imperativ să afirm faptul că păstorii, evangheliștii, profeții, învățătorii și apostolii nu aveau niciun *semn de autentificare* spirituală care să ateste în mod clar veridicitatea chemării lor. Deși unii din lucrarea celor cinci slujbe au fost folosiți cu putere de Dumnezeu în demonstrarea puterii supranaturale a Duhului Sfânt, darurile lor carismatice nu au constituit o autentificare a funcției lucrării lor de slujire.

Profeticul este singura slujire în rândul celor cinci slujbe care poartă un semn puternic și spectaculos, de tip supranatural. Prin profetic, se câștigă capacitatea de a auzi ceea ce urechile nu pot auzi, de a vedea ceea ce ochiul omenesc nu poate vedea, de a cunoaște lucruri printr-o abilitate supranaturală și de a prezice cu exactitate evenimentele viitoare. Spre deosebire de restul celor cinci slujbe, mulți oameni nu au vrut să se asocieze cu profeticul deoarece *semnul de autentificare vizibil* era costisitor. Așa că, mulți au respins pur și simplu chemarea lui Dumnezeu pentru viețile lor sau au suprimat-o pentru a sluji în liniște printr-o chemare mai puțin solicitantă.

Un profet nu dă numai un cuvânt de încurajare sau învățătură din Cuvânt, ci proorocește cu o revelație precisă. Prin profetic, Dumnezeu îi dă slujitorului Său ungherea de a vorbi literalmente în Numele Său ca și purtător de cuvânt. Oamenii îl vor trage la răspundere pentru cuvintele sale în Numele Domnului. Pretențiile de la slujirea profetică sunt atât de apăsătoare, încât majoritatea preferă să nu fie asociată cu ea.

Am auzit pe cineva criticând un profet care, printr-o revelație exactă în timpul slujbei, a rostit numele cuiva și i-a spus lucruri pe care i le-a descoperit Domnul. I-am auzit pe criticii lui batjocorindu-l. Aceștia au spus că „menționarea numelui cuiva prin revelație nu înseamnă mare lucru și nu schimbă nimic”. După ce i-am permis criticului să își termine gândul, l-am întrebat dacă era cu adevărat în stare să treacă prin aceeași probă. Acesta a răspuns: „Nu este important să numești cu exactitate numele cuiva în profetic. Eu sunt obișnuit cu lucruri mai mari decât acesta în împărăție”.

Așa că l-am rugat să încerce să facă exact ceea ce a subminat în slujirea aceluia profet, din moment ce a susținut că este chemat la lucruri mai mari. L-am rugat să aleagă numele unuia dintre oamenii din jurul nostru, lucru pe care nu l-a putut face cu exactitate. Acest lucru era, în mod clar, imposibil pentru el. Nimeni nu poate rosti numele cuiva decât dacă are o capacitate supranaturală. Nu poți profeti cu acuratețe decât dacă ai o capacitate supranaturală, fiind înzestrat de Duhul lui Dumnezeu. Așadar, l-am îndemnat să nu mai submineze lucrurile pe care el însuși nu era în stare să le facă.

Mulți slujitori ai Evangheliei fug de slujba profetică și se întorc împotriva ei de teama de a nu fi măsurăți prin prisma ei. În timp ce își ascund lipsa de abilități în profetic, aceștia se luptă chiar împotriva autenticității slujirii profetice.

Profeticul nu este ca însărcinarea de a predica un mesaj bun, după care să dispari; în profetic, trebuie să fii vocea Domnului, iar cuvintele tale vor fi testate. Oamenii vor aștepta împlinirea a tot ceea ce ai profetit. Există o mare presiune asupra slujirii profetice, ceea ce tinde să îi sperie pe mulți dintre cei care sunt chemați pentru ea. Aceștia se feresc să fie numiți profeți sau să fie asociați cu profeția în vreun fel, pentru că se tem să dea socoteală sau să fie măsurăți după standardele sale exacte. Astfel de temeri ar trebui să dispară, pentru că, atunci când Dumnezeu te cheamă, El Însuși te echipează. Tot ceea ce trebuie să faci este să fii disponibil pentru chemarea Sa. Nu uita: *Dumnezeu nu*

îi cheamă pe cei calificați, ci îi califică pe cei chemați. Dacă beneficiazi de chemarea Sa, El îți va da ungeră. Te va îndruma și te va instrui El Însuși. *Lucrurile par imposibile, până când se întâmplă.*

Simplul fapt că citești această carte este o înscenare pentru a te provoca să te deschizi pentru Dumnezeu și să faci parte din armata celor folosiți în profetic, fie în casa ta, în cariera ta, în comunitate sau în orice alt mod prin care ar trebui să răspunzi acestei chemări în biserica locală.

Profeticul

În această epocă, în care profeticul este în mod clar restaurat, au loc multe dezbateri despre aceasta. Mulți au atribuit demonilor întreaga slujire a profeticului, iar profeților li s-au spus tot felul de nume disprețuitoare. Au fost stigmatizați pentru că vorbesc în Numele lui Dumnezeu. Profeți din întreaga lume au fost judecați de către alți slujitori doar pentru că sunt profeți. Au fost cu toții băgați, pe nedrept, în aceeași oală. Dacă credem că există pastori, evangheliști, învățători și apostoli, de ce nu credem că există și profeți?

EFESENI 4:11

El i-a desemnat pe unii apostoli, pe alții profeți, pe alții evangheliști, pe alții păstori și învățători.

Este interesant faptul că acceptăm unele porțiuni din acest verset și le respingem pe altele. Te rog să înțelegi că profeticul este vocea lui Dumnezeu pentru vremea noastră. Profeticul nu este menit să concureze cu alte slujbe în trupul lui Cristos, ci mai degrabă să le îndeplinească. Eu cred că, odată cu înălțarea vocii profetice, lucrarea celor cinci slujbe este acum completă. Trebuie să clarificăm faptul

---

GOLD BOOKS

Aceasta a fost o previzualizare gratuită.

Pentru a continua lectura, comandă cartea completă pe goldbooks.ro.

Inaltarea Vocii Profetice

de Alph Lukau

goldbooks.ro

<https://goldbooks.ro/alph-lukau/inaltarea-vocii-profetice-35.html>

Livrare prin curier in 1-3 zile . Plata card sau ramburs

Editura Gold Books . Baia Mare